

CZU 02(478)(092)=135.1

BIBLIOTECARA LUDMILA CAPIȚA LA O ANIVERSARE

Andrei VIZIRU

Cu drag, îi zic Bibliotecii mamă,
Și pentru ea – sunt sabia și scut. [...]
Când vine ziua norocoasă-a mea,
Aș vrea să cred că m-a visat o carte...

Vasile ROMANCIUC

Presupun că pe Ludmila Capița – bibliotecară, director adjunct al Bibliotecii „Transilvania” din sectorul Ciocana al capitalei, cu un stagiu de peste trei decenii și ceva – au visat-o mai multe cărți. Mai ales cele peste douăzeci de monografii și lucrări bibliografice la care a lucrat pe parcursul anilor, împreună cu colectivul bibliotecii, iar unele din ele în colaborare cu o altă distinsă bibliotecară – Lidia Kulikovski, care, putem spune, i-a servit ca model. Ajunsă la o vârstă rotundă în această vară, ea cu mândrie poate spune: cărțile mele, lucrările mele sunt bogăția mea. Distinsa doamnă face parte din acea categorie de oameni despre care regretatul Vlad Pohilă a zis: „Oamenii pasionați de carte și lectură sau fascinați de scris sunt dați cu mir de Forța Divină. Ei, acești oameni ai cărții, ai literaturii sunt cumva mai altfel, chiar dacă nu toată lumea observă acele aspecte deosibitoare”.

Doamna Ludmila Capița este și ea „mai altfel”, dar și sensibilă și principială când vorba e de activitatea bibliotecii, a programului de lucru. Activitatea de cercetare bibliografică din cadrul Bibliotecii „Transilvania” se ține pe umerii ei. O (bio)bibliografie constituie o carte de vizită a unei personalități, dar și un instrument de promovare a cărților. Mai ales că, în ultima perioadă, bibliografiile nu se întocmesc doar după un calapod strict biblioteconomic, ci includ uneori și studii, articole, fotografii, care îmbogățesc această categorie de cărți și le fac mai atractive. Aici e oportun să

amintim și ceea ce a zis criticul Ion Ciocanu: „Cartea, aidoma oricărei opere de artă, nu valorează nici o pară, câtă vreme nu e citită și, eventual, înțeleasă de adresant. Ea începe să «trăiască» abia în clipa în care își găsește destinatarul. Abia din acel moment ea încetează să existe numai «în sine»”.

Biblioteca și cercetătoarea Ludmila Capița are la activ o vastă activitate științifică. Este alcătuitoarea unui număr impunător de lucrări bibliografice, coordonate de Lidia Kulikovski. Printre acestea se numără: *Mircea Eliade – 100 de ani de la naștere: bibliografie* (2006); *Petru Cărare: bibliografie* (2006),

Ion Proca. Bibliografie (2008, lucrarea a fost distinsă cu Diploma Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”), *Un om al faptelor. Vasile Șoimaru. Bibliografie* (2011, lucrarea a fost premiată cu Premiul I la Concursul Național „Cele mai reușite lucrări în domeniul biblioteconomiei și științei informării), *Poetul „metaforei în flăcări”*. *Renata Verejanu. Biobibliografie* (2013), *Ninela Caranfil. Artista dorurilor noastre. Biobibliografie* (2015), *Țimpul l-a scos în cale* (2015, lucrarea a fost premiată la secțiunea „Lucrări bibliografice. Biobibliografie” – Premiul II în cadrul Concursului Național „Cele mai reușite lucrări în domeniul biblioteconomic și științei informării ale anului 2015, ABRM), *Ianoș Țurcanu. Viața mea e doar iubire. Monografie biobibliografică* (2021). Lista ar putea continua, dar ne oprim aici, amintind că doamna Ludmila Capița este și coautoare a lucrării *Biblioteca Transilvania: trei decenii de contribuție comunitară* (2021), la care a lucrat împreună cu Lidia Kulikovski și Parascovia Onciu. Iar una din lucrările care o reprezintă plener este monografia *Transilvania, trepte ale împlinirii sufletești* (2022), dedicată aniversării a 30-a ai Bibliotecii „Transilvania”. Despre această lucrare coordonatoarea Lidia Kulikovski a zis următoarele în prefața cărții: „Volumul Ludmilei Capița e o actualizare a faptelor trecute, a contribuției bibliotecii la dezvoltarea componentei umane a Sectorului Ciocana, a drumului și efortului ei de a-și construi o imagine socială și culturală, meritată în mentalul chișinăuienilor. Ludmila Capița e cuiul de osie al «Transilvaniei»! Învață repede, face lucrurile repede și cunoaște foarte bine orice noutate ce se abate peste domeniul nostru. A devenit – de voie, de nevoie

– bibliograful bibliotecii, dar nu unul obișnuit, ci cel mai productiv! Culegerea de articole pe care Ludmila le scoate în lume e acțiunea și contribuția favorabilă a unui bibliotecar pasionat de munca lui. Bine o caracterizează un motto utilizat în acest volum: «Nu faptele succesului sunt importante, ci treptele împlinirii sufletești».

E cazul să evidențiem și câte ceva din laboratorul de creație, pe care am putea să-l numim și crezul ei profesional sau științific. Iată ce a mărturisit Ludmila Capița în această monografie: „Comunicarea cu utilizatorii ne ajută să dezvoltăm servicii mai bune... În acest con-

text, am realizat o serie de cercetări bibliografice, care reprezintă unul dintre cele mai importante instrumente pentru a dezvolta servicii potrivite publicului deja fidel bibliotecii; în același timp, de a atrage un public nou. Bogăția de date disponibile ne ajută să promovăm, să planificăm și să evaluăm serviciile bibliotecii. A fi capabili să ne comparăm cu așteptările cititorilor, ale membrilor comunității, în general, este de neprețuit”.

Doamna Parascovia Onciu, directoarea Bibliotecii „Transilvania”, se poate bizui pe Ludmila Capița, care mereu poartă responsabilitate pentru lucru bine făcut. Mai are o trăsătură ce o deosebește: nu-i place să se laude cu realizările sale și să iasă în față, lăsând să vorbească despre ea faptele.

Îi dorim și noi, la această vârstă rotundă – 60 de ani de la naștere –, multă sănătate și ca aceste trepte ale împlinirii sufletești să se multiplice și să aibă, și în continuare, satisfacția muncii de Profesionist (cu literă mare).

